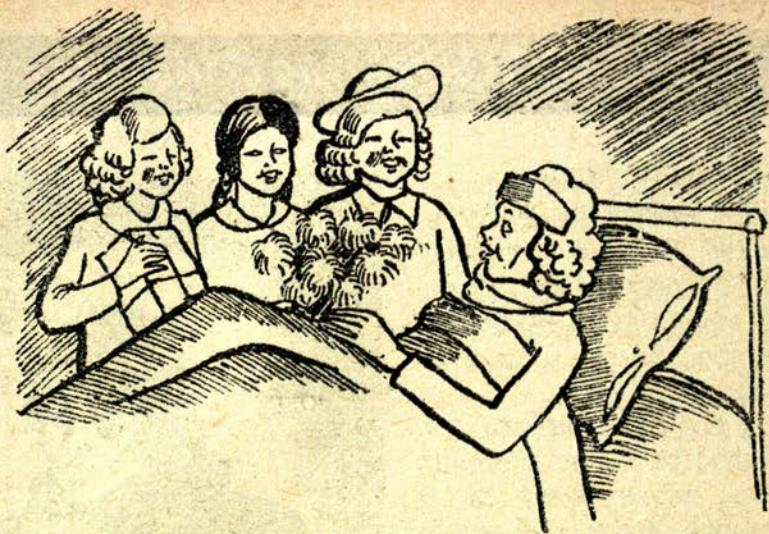

ПРИ БОЛНАТА ДРУГАРКА

Вечъ недѣля, какъ не идва
на училище Павлинка.
Днесъ узнахме, че е болна
много тежко отъ настинка.

Въвъ класа ни, между всички,
тя е първа ученичка, —
но сираче е Павлинка —
само съ майка и сестричка.

Ние, тритѣ ѝ другарки —
Здравка, азъ и Свѣтозарка,
да помогнеме решихме
на добрата ни другарка.

Азъ кубикъ дърва изпросихъ
отъ добричкия си татко.
Здравка обеща да купи
медъ, масло и малко сладко.

А лѣкарствата се врене
Свѣтозарка да ги вземе —
и единъ букетъ да купи
все отъ бѣли хризантеми.

Още, ний решихме общо
да ѝ купиме шушони —
и пакетъ бисквити млѣчни,
бучки захаръ и бомбони.

После, тритѣ наредихме
месець да ѝ носятъ млѣко —
и го общо предплатихме
на млѣкаря чичо Дако.

Щомъ останахме свободни,
съ радостъ въвъ сърдцата —
къмъ Павлинкини поехме,
съ дароветѣ и цвѣтията.

Кжщата имъ бѣ далеко —
на градеца чакъ на края.
Тамъ живѣеха подъ наемъ
въвъ една едничка стая.

Стаичката бѣше малка —
долу низко въ сутерена, —
съсь закнижени прозорци,
тъмна, влажна и студена.